

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra HVORDAN HAN FIK HENDE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 143.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737873693664/facsimile.pdf> (tilgået 07. juni 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

den ranke Hals, den sunde solbrændte Ansigtifarve, i de pæne rene Søndagsklæder. Selv hans Fødder saa' ud som en fin Herres i de splinternye Blanklæders Støvler.

Lars's Spænding voksede, da han mærkede, at Sofie nølede med at komme ham nær, men han var sikker paa, at han vilde føle fra Leveren, det maatte saa briste eller bære. Endelig kom hun lige hen til Brønden, men med nedslagne Øjne; der var noget i Lars's Blik, der gjorde hende sky. Hun satte ganske sagte Spanden ned paa Jorden og lod til at vente paa, at han skulde flytte sig fra sit Sæde, thi i Dag vilde hun ikke paa nogen Maade bede ham om at hejse Vand op for hende med Vippen, hvad han saa mange Gange havde gjort; men i Dag — nej ikke paa nogen Maade. Hvorfor? Ja hun vilde ikke have kunnet forklare det, om nogen havde spurgt hende om det.

— Skal jeg hisse noget Vand op til Dig, Sofie? spurgte Lars.

— Nej Tak.

— Hvorfor ikke?

— Ne—j.

— Sikke noget Vrævl. Lars vilde til at gribe efter Spanden, men Sofie tog i en Fart fat i Haandtaget og holdt den med begge Hænder bag ved sig.

Lars bøjede sig hen under hendes Ansigt for at se op under hendes sænkede Øjenlaag. Hun slog dem op i en Fart og sendte ham et Øjekast hurtigt som et Kornmodsblink. Læben kom i Bevægelse, Brystet løftede sig . . . en Latter brød ud, der farvede hendes Kinder røde . . . Lars blev ved at skotte op fra neden, men pludselig saa' han to store Taarer pible frem gennem de halvtillukkede Øjenlaag . . . nu græd hun.

— Hvad græder Du for, Sofie? spurgte han.

— Du kan jo lade mig gaa.

— Ja, men det kan jeg ikke saa godt, Sofie. Det volder det, at jeg holder saa meget af Dig, over det, at Du er den smukkeste Pige, jeg nogen Sinde har set; og jeg vil sige Dig, at jeg er taget hen at tjene din Broder, bare fordi Du er her paa Gaarden, for jeg havde det i alle Maader lige saa godt hisset ovre. Føden var lige saa god, og Manden snakkede dog til Folk og var ikke storsnudet. Saa hvis Du nu vil, saa bliver Lars Kristensen den lykkeligste Karl i Sognet, men hvis Du ikke vil, . . . ja . . . saa kan det være det samme, hvad der bliver af mig.

Sofie havde atter sat Spanden paa Jorden og stod og pillede